

MĘTLIK (4) *sb m*

mętlik (2), **metlik** (2), [**mentlik**, **mantlik**]; mętlik *BielRozm*; mętlik : metlik *Calep* (1 : 2).

sg N mętlik (4). ◇ [*pl A* mantliki.]

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „mantel, mentel”: krótki płaszczyk, pelerynka; *amiculum Calep, Cn; palliolum, strophium Calep; amictorium, calthula, feminarum vestis, lacerna, palla, pallula Cn* (4) : Iunkiery/ Sáltárelle/ Mętlik/ Inderaki/ Przywodzą ku vtrátam męże nieboraki. *BielRozm* 25; *Amiculum – Metlik, płaszcz. Calep* 61a, [748]a, 1011b; [mantlik czarny, płótnem czarnym podszyty i z parą haftek srebrnych *InwMieszcz 1566 nr 130*; mentlik uterfinowy, suknem czarnym podszyty *InwMieszcz 1572 nr 179, 1570 nr 160, 1573 nr 184, 187, 1575 nr 198, 1577 nr 214, 1581 nr 231*; odeymie Paⁿ ozdobe trzewikow [...] y bryże y mántliki/ y podwicżki *PowodSkarb Yyy3*].

Synonimy: kitlik, płaszczyk, żupica.

MM